

שלם בתורת היראה והמוסר, כלליה ופרטיה. גלה עמוקות בנחות הנפש, הכרת עצמו, דרכי המדות ותקונן בהלכתא גבירתא ע"פ התורה, למד להועיל להבין דברי חז"ל וצורת התורה לאמתה באור חכמה ומוסר יתלכדו יחדיו ולא יתפרדו. מאמרים חוצבים להבות אש ביסודות הדת והאמונה, מלהיבויים הלבבות ללמוד היראה והמוסר.

זה ידי האדם הנדול בענקים אשר דלה דלה והשקה מתורת רבו הנאון רשכבה"ג קדיש ישראל מסלנט זצוקלה"ה והעמיד תורה ויראה בישראל רב רבנן ומאר הנולה רב האי גאון סבא קדישא מקלם סרנא ורננא ר' שמחה זיסל זיוו זצוקלה"ה ערוכים ככתב יד קדמני --

זחל כהוצאה להאיר לדורות ע"י עשרת ראשנו אור עולם אמר"ד הגה"ח ספר"י ירום הל"ו ליוואווי"ו זצוקלה"ה

קלה

כבוד ראש חודש

איתא בפנחס, ויש האשה הסכה המדינית כוכו בת צור ראש אמות בית אב בסדרן הוא, וכתב רש"י "אחד מחמשת מלכי סדן שנאמר את זיוי ואת רקם ואת צור וגו' והוא ה' חשוב מכולם שנאמר ראש אמות ולפי שנהג בזיון בעצמו להפקיר בתו סנאו שלישי". נשתוממתי מאוד מזה לראות בידור הדבר מה שאנו אומרים המיד כי זה פסק גדול אם נקב"ב על אדם בתורה איזה דבר של גנאי, וכדאי הראיות שהביאנו לאמת הדבר.

רגו

2

רסיסי לילה

ונלח אליו קוטרם דבויי הלומות הדגניט דברי אהום חיים, אשר מפיחם. אנו חיים "ינישאר לנו ברכה. ונטיא בגוני כתיי הקודש שכתבתם בכתיב והיו בנחמים חחת חותמו עד הכהן הגדול היה כבוד קדושת אדמורד הגאון הקדוש, ישר ועזרה כתר מקבאוי נהירין לי שבילי דשמאי משבילי דארעא. ובר די רוח אלהין קדישין ביה, מאיר עיני ישרוול. רבינו צדוק הכהן זצוקלה"ה מלובלין בן דרב הג' החסיד בר ר' יעקב הכהן זצ"ל אביד דקיק קדישבורג.

זורה להי בכל לבב שהביאנו עד היום, וזכיתי להיות מחסן בקדיש ולהוציא לאור עולם זה הספר השלישי, והי לנו הלילה לאור יום, להאיר לנו מחשבת עוה"ז הרומה ללילה, וכן נוכח להוציא לאור יתר חבורי הקדושים בגלות ובנחשתות, להאיר עיניהם ולבם של ישראל, וזכות קדושת חזרתו יצחקי יעמיד לו שאושי כפילי רשעא וכמילי דעלמא, וכן לכל התיים כדכסר דיה, ונכתב

אבל עתה אנו רואים כי לא לבד לבני ישראל ה"ו הרפה אולי ה"ו עולמית, אף גם לאומות העולם להרפות ולדראון עולם י' לו, מי זה יגיד לצור מלך בדין אשר ניתן לו פסק בתורה להטות שלישי, אפשר לשחוק ה' לו — וכתבו עליו היהודים מה שרצו, אבל לאחר שנאבד מן העולם עתה רואה הרפתו הסר לו כמית בעלמא זקשמו. מעתה נתפעלתי היום, ר"ה אשר נכתב בתורה פרשה שלמה ובראשי הדישכים וגו' עד שיש, הלא מזה מוכה מרובה, היש קין לכבוד היום הראש הזה אשר זכה להקרא בתורה "ובראשי", ואם הרשע הזה צור, אשר נכתב עליו "ראש אמות וגו' בסדן", לכבוד ה' לו — ראש חדש שוכה סהקב"ה להקרא ראש, ונכתב על הסוד הזה כמה פסוקים בתורה, וקרבי בקרבן יו"ט, היש קין לכבוד היום הזה. ובפירוש אמרו שבועות דף י' ע"א, ר"ח איברי מועד" — אילו לא זכר ישראל אלא לכבוד ר"ה הוא דים, ומעתה אני תמה, למה מולחין כ"כ במיעד המכובד הזה, אשר זכינו לו בכל החדש החדש, והתורה מכבדת היום כזה, לכד הקרבנות כמו קרבנות החג, הלא ראש יקרא בתורה — אתמחת! וכדאי לכד היום הזה שזכינו לו, והקב"ה מכבדת והוא יום כפרה כמבואר במסרא (הזין ס:), ויום, "תשיעה מיד שונא" — אשריב ישראל.

עוד נתפעלתי בחלל, הידו לר' כי מוצ' בל"ה" — אחרי שהוא בולו מוב

קלו

הוספה למאמר "כבוד ראש חודש"

זכרון ט' וזכרון כו' ע"י בפנים — להתפעל מאד, תפילה מוסף כמו יו"ט, ולא עוד אלא שנא' בה: "זמן כפרה לכל תולדותם וכו' זכרון לכולם יהי". פוי לכל הנולדים י' בזמן שבהמ"ק ה' קיים, ה' מותר לחלל שבת בק"ה, בשביל קרבנות במועדים — עליט לשבח! אשרני מה טוב חלקט! סאתי א' דושו"ם.

ע"כ לעולם הסדן, אפילו העונש הסר הוא, והנה מדרך האדם, כשהבירו סקניטו וב"ש עבדו כשהוא כועס עליו, שופך זעמו בלי הסלה, ומדת הקב"ה אינו כן, כמו שמצינו בהפסדה העברה — רפי" א' פסוק י"ד: "ויאמר ה' אלי בצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ כי הנני קורא וגו' ודברתי משפטו איתם על כל רעלת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אהרים וישתחוו לבגשי ידיהם", היש רוגז גדול מזה לכאורה, נציר נא — אם להבירו אם ה' עושה עול כזה, ורוגז סחכו עליו כזה, היתכן שבתוך כך יראה אהבה יהירה לו, והנה בתוך כך עם כ"ה "הלוך וקראת באוני יהושלים וגו' וזכרו לך חסד נעורך אהבת כלולותיך לכהן אחרי כמדבר בארץ לא זרועה". החביון נא על החסד הזה שעשו ישראל עם הקב"ה, כי הוא שניתן בזמן בארץ זרועה הלא הוא ית', וכדבר וארץ זרועה אחת הם לפניו ית', וא"כ מה זה חסד שעשו עמו כביכול, עד שאמר, וזכרתי לך חסד", מה זה החסד? ועוד האם הם עשו החסד הלא דור המדבר עשו, ולא די עוד זאת, אבל נאמר עוד שם: "קודש ישראל לה' וגו' כל אוכלי יאשמו רעה הבא אליהם נאום ה'", היש חך מתוק מזה, בתוך הרוגז וחרון האף, אלא כי כל דרכי משפט והכל להצלחת האדם. וזהו כי מוב, וא"כ ע"כ לעולם הסדן — כנ"ל.

תח' בני ח' גת וסמחה סלה כפרת...

כי ודאי אלו ה' הכל בחירה לבד לא ה' ראויה להיות רוסס מקודם כלל. אבל בלמת הבחירה הוא מאד הגילוי וטוה"ו לבד אבל בלמת ידיעת הש"י הוא מקפת הכל ספיר שייך להיות רוסס מקודם. וכן מצינו גם בזמן כמשאול (הובא ברש"י) ע"פ מצות אפה ועל פי ב' גדיי עיזים א' לפסח (כמ"ש פסדרא פ' ל"ב). ואל' (סוטה י"ב) על משרע"ה שא' מלאכים ביום זה עתיד לימר שירה ביום זה עתיד לקבל חורה וכן הדעה כו"ב. כי יש רוסס למפרע ומיהו רוסס זה אינו מאד ההתגלות שהרי בגולה הוא כח הבחירה ואין שייך רוסס קודם מעשה שאל לא יבחר בטוב רק מאד ההעלם. וזה ענין קדושת ר"ח שלא: מוכר בתורה כלל כי לא ה' צו ההגלות שכינה עבד רק לעתיד וא' ויהי מרו חודש במדשו ומידי שכת בשבחו